YIL 3
70
18 Aralık 1978
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Antalya'da Faşistlerin Katlettiği

MEHMET ÇELİK'İN ANISINI YAŞATACAĞIZ!

TSİP MERKEZ İLÇE YÖNETİCİSİ MEHMET ÇELİK ANTALYA'DA 10 BİN KİŞİNİN KATILDIĞI BİR TÖRENLE TOPRAĞA VERİLDİ.

TÜM DEMOKRATİK ÖRGÜTLER FAŞİZMİ BİR KERE DAHA LANETLEDİLER

Geçen hafta Antalya'da faşistlerce kurşunlanıp ağır yaralanan ve Ankara Hacettepe hastanesinde tedavi altına alınan Antalya TSİP merkez İlçe Başkanı Mehmet Çelik 11 Aralık Pazartesi günü öldü. Hayatını işçi sınıfına, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm davasına adayan Mehmet Çelik'in cenazesi aynı gün Antalya'ya getirilerek, 12 Aralık Salı günü toprağa verildi.

Mehmet Çelik'in cenaze töreni Antalya'da demokrasi güçlerinin faşizme karşı görkemli bir gösterisi oldu. Son derece disiplinli geçen törene 10 binden fazla Antalyalı katıldı. 10 binden fazla insan, ortak sloganlarla, Mehmet Çelik'in şahsında sosyalistlere ve tüm demokrat, ilerici, yurtsever güçlere yöneltilen faşist saldırıyı lanetledi.

Mehmet Çelik'in cenaze töreninde TSİP Merkez Yürütme Kurulu üyeleri Veli Gürcan, Ethem Kiper ve Hüsamettin Küçükali de hazır bulundu. Veli Gürcan, emekçilerin kurtuluşu ve sosyalizm uğrunda genç yaşta hayatını yitiren Mehmet Çelik'in bilinçli ve fedakâr çalışmalarını anlatan bir konuşma yaptı.

Mehmet Çelik

TSİP ANTALYA İL ÖRGÜTÜNÜN BİLDİRİSİ

ANTALYA'LILAR!
KARDEŞLER!

Faşist Milliyetçi Hareket ülkemizi kana bulamaya devam ediyor. Saldırı üzerine saldırı tertipliyor. Hergün birkaç yurttaşımız faşist sürülerin kurbanı oluyor.

Son olarak dün, partimizin Merkez İlçe Yönetim Kurulu üyesi MEHMET ÇELİK arkadaşımıza hunharca saldırdılar. Bu sefer faşist kurşunlarının hedefi bir yönetici arkadaşımız oldu. Arkadaşımız şu anda ölümle pençeleşiyor.

KARDEŞLER!

Bu saldırı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne, partimize değildir.

Bu saldırı Mehmet arkadaşımıza değildir.

Bu saldırı, partimizin ve arkadaşımızın şahsında işçileredir, emekçilerdir!

Bu saldırı, demokratlara, yurtseverleredir!

Bu saldırı, tüm ilericilere ve Sosyalistleredir!

Hasılı bu saldırı, tüm emekçi halkımıza, halkımızın aşına ve ekmeğinedir.

KARDEŞLER!

Faşist Milliyetçi Hareket'in niyeti bellidir. Onlar, bu saldırılarını gelişi güzel yapmıyorlar. Düzenli planlı ve sistemli olarak saldırıyorlar. Onlar toplumu yaşanmaz hale getirmek istiyorlar. Halkımızı sindirmek istiyorlar. Onlar, zaten kısıtlı olan demokrasiyi rafa kaldırmanın hesaplarını yapıyorlar.

Onlar demokrasi düşmanıdır.

«Onlar ümidin düşmanıdır,...

Serpilip gelişen hayatın düşmanı.»

Onlara karşı, el birliğiyle mücadele etmek zorundayız. Onlara yılmayacağımızı göstermek zorundayız. Tüm demokrasi güçlerinin birliğini ANTİ-FAŞİST cephede sağlayarak örgütlü mücadele vermek zorundayız.

O zaman, yenilmez olacağız.

O zaman FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEĞİZ!

Yaşasın tüm demokrasi güçlerinin birliği!

Yaşasın Sosyalizm!

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Antalya İl Merkezi

TSİP Genel Başkanı AHMET KAÇMAZ'ın DEMECİ

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Antalya Merkez İlçe Başkanı Mehmet Çelik'in faşistlerce katledilmesi üzerine verdiği demeçte özetle şunları söylemiştir:

«Partimiz Antalya Merkez İlçe Başkanı Mehmet Çelik'in faşistler tarafından katledilmesiyle, kararlı bir demokrasi savaşçısını daha kaybettik. Bu cinayetle son bir hafta içinde Partili kardeşlerimizi hedef alan saldırı sayısı 5'i bulmaktadır. Saldırı, esasında, demokrasi mücadelesi verenlerin tümüne yapılmış bir saldırıdır.

Antalya Merkez İlçe Başkanı Mehmet Çelik Kardeşimiz faşizme karşı fedakârca mücadele eden bir sosyalizm savaşçısıydı. Kendisini kaybetmiş olmaktan ötürü acımız büyüktür. O, kararlı ve azimli mücadelesiyle tüm anti-faşist saflara örnek olmuştur. Şimdi onun anısını yaşatmak, O'nun her zaman yükseklerde tuttuğu sosyalizmin bayrağını daha yücelere çıkartmak bizim görevimizdir.

Onun katledilmesinin acısını yüreğinde duyan ve demokrasi saflarında yer alan herkesin görevi daha da pekişen hınçlarını eylem ve güçbirliği içinde faşizme karşı seferber etmektir.

gerçek durum — Kapitalizmin İnsanlık Anlayışı

Geçen hafta günlük basında bir haber yer aldı Haberde, Eczacılar Birliğinin iki çok-uluslu (yani emperyalist kökenli) ilâç şirketinin çıkardığı ilâçları eczanelerde satmama kararı aldığı bildiriliyordu. Kararın gerekçesi, bu iki ilâç şirketinin yurt dışına ilâç kaçırarak içerde ilâç sıkıntısı yarattıkları, bu sıkıntıyı öne sürüp ilâçların daha pahalı satılmasını sağlamayı planladıkları idi.

Bu olay gerçekleri apaçık ortaya sermiyor mu?

Birtakım adamlar iş yapıp para kazanmanın yolunu, halkın sağlığı ile oynamakta görüyorlar. Diledikleri zaman kaçakçılık yapıyorlar —hem de böyle bir konuda!—, diledikleri zaman «Biz bu fiyata ilâç yapmayız,» diye üretimi durduruyorlar, hükümetler onların bu haince şantajlarına boyun eğip ilâç fiyatlarını arttırdıktan sonra da yeni zamlar elde etmek için yeni dalaveralar çevirmeye koyuluyorlar. Milyonlarca emekçi ise bu sırada çoluk çocuğunun karnını mı doyursun, hastasına ilâç mı bulsun diye şaşkın şaşkın koşturup duruyor!

Gözleri kârdan ve kazançtan başka birşey görmeyen kapitalistler için bu çok doğal birşey. Çünkü onların hayat anlayışı bu. Dümenini yürüten kaptan! Isterse gemisi, insan sağlığını hiçe saya saya yüzbinlerin, milyonların canı pahasına yolunu sürdürsün! Onlar böyle bir dünyada yaşamayı yeğliyorlar. Bu da ne biçim «insan» olduklarını gösteriyor!

Ama emeğiyle yaşayan milyonlarca insan, hiç de öyle düşünmüyor. Kârdan ve kazançtan başka birşey gözetilmeyen bir dünyada yaşamak istemiyor. Böyle bir dünyada kârın ve kazancın ancak milyonların ıstırabı ve ölümü pahasına mümkün olabildiğini, olayları bizzat yaşayarak görüyor çünkü. Onun için de kapitalizmin insanlık düşmanı yüzünü her geçen gün daha iyi görüp anlayanların, onun yerine gerçekten insanca bir düzeni. insanın insanı sömürmediği bir düzeni, sosyalizmi getirme gereğinin bilincine varanların sayısı gittikçe artıyor.

İlâç soyguncuları, bir soygun düzeninden başka birşey olmayan kapitalizmin bir parçasıdırlar. Kapitalizm aşılmadıkça, insanların hastalıklarından kazanç sağlamakta beis görmeyenlerin, bunun için türlü dalavera çevirmekten kaçınmayanların da sonu gelmeyecektir!

TSİP'lilere Saldırılar Sürüyor

KAYSERİ SGB SEKRETERİ VE PARTİ ÜYESİ NURETTİN YILMAZ FAŞİSTLERCE KURŞUNLANDI
DENİZLİ ÜYESİ TURHAN AKSUNGUR'U TİKP'Lİ MAOCULAR VURDULAR

Yurdun dört bir yanında faşistlerin ve faşist işbirlikçisi karşı devrimci TİKP'li Maocuların Türkiye Sosyalist İşçi Partisi üyelerine silahlı saldırıları sürmektedir. Geçen hafta Kayseri'de faşistler Kayseri SGB sekreteri ve Parti üyesi Nurettin Yılmaz'ı kurşunla bacağından yaralamışlardır.

Denizli'de de Maocu TİKP'lilerin saldırısına uğrayıp yaralanan TSİP'li Turhan Aksungur da Bornova devlet hastanesine kaldırılmıştır.

Tekelcilerin Özlemleri «Çözüm» Diye Dayatılmak İsteniyor

Demokrasi Düşmanlarının Tezgahları

Cumhurbaşkanı Korutürk, geçen hafta, kendisinden «masaya yumruğunu vurması»nın istendiğini açıkladı. Faşist cinayet şebeklerinin saldırılarını bahane eden demokrasi düşmanı çevrelerin Cumhurbaşkanı aracılığıyla yeni oyunlar tezgahlamaya çalıştıkları böylece daha bir gün yüzüne çıktı. Özellikle kontenjan senatörleri arasında yer alan ve her hallerinden tekelcilerin sözcülüğünü üstlendikleri anlaşılan Metin Toker, vb. kimi «üstün şahsiyetler» yeni hükümet biçimleri içeren önerileriyle tekelci burjuvazinin ekonomik ve siyasi krizine çözüm bulmaya çalışmaktalar. Çözümlerden biri, ötedenberi sözü edilen CHP-AP koalisyonunun dayatılmasıdır. Böyle bir koalisyona «anarşiyi durdurma» adına demokrasiye bütün bütün paydos deme işi gördürülecektir.

Kimi tekelci çevreler krizin başka türlü atlatılamıyacağı görüşündeler. Hatta CHP iktidarının gözde bakanlarından, bürokrat çevrelerden gelme başbakan yardımcısı Hikmet Çetin dahi, geçen hafta bir toplantıda, plan hedeflerine ulaşılabilmesi, yani krizin atlatılabilmesi için «demokrasiden fedakârlık» yapılması gerekeceğini söylemiştir.

Cumhurbaşkanının açıklamaları ve demokrasiye verdiği önemi vurgulamaya dikkat göstermesi, nerden ne gibi baskılar geldiğini açıkça gösteriyor. Bu baskıları yapanlar kendi çıkarları uğruna halkın demokratik hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasını isteyen bir avuç parababasıdır. Onlar şimdiki hükümetin yerini halka karşı daha sert terbirler alacak, böylelikle onların çıkarlarını daha kestirmeden kollayacak bir başka yönetimin almasını istiyorlar. Ve el altından bunu tezgahlamaya çalışıyorlar.

Milyonlarca emekçi halkın çıkarı ise faşist saldırı mihraklarının doğrudan üzerine gidilmesinde, demokrasinin sınırlarının daha da genişletilmesinde ve CHP ağırlıklı hükümetin bu doğrultuda kararlı bir tavır benimsemeye zorlanmasındadır.

Emperyalizm Dayatıyor

İMF'nin TALEPLERİ

- **YÜZDE 35 DEVALÜASYON**
- **DEVLET SEKTÖRÜ MALLARINA ZAM**
- **ÜCRETLERİN SINIRLANDIRILMASI**

CHP iktidarının emperyalist mali kuruluşlarından borç para alarak bozuk ekonomiyi hale yola koyma umutları gittikçe suya düşmekte. Kapitalizmin doğurduğu sıkıntılardan «kurtulmak» için emperyalizme el açmanın sonunun nereye varacağını artık herkes görmeye başladı. Sosyalistlerin ötedenberi söyledikleri bir bir doğrulanıyor.

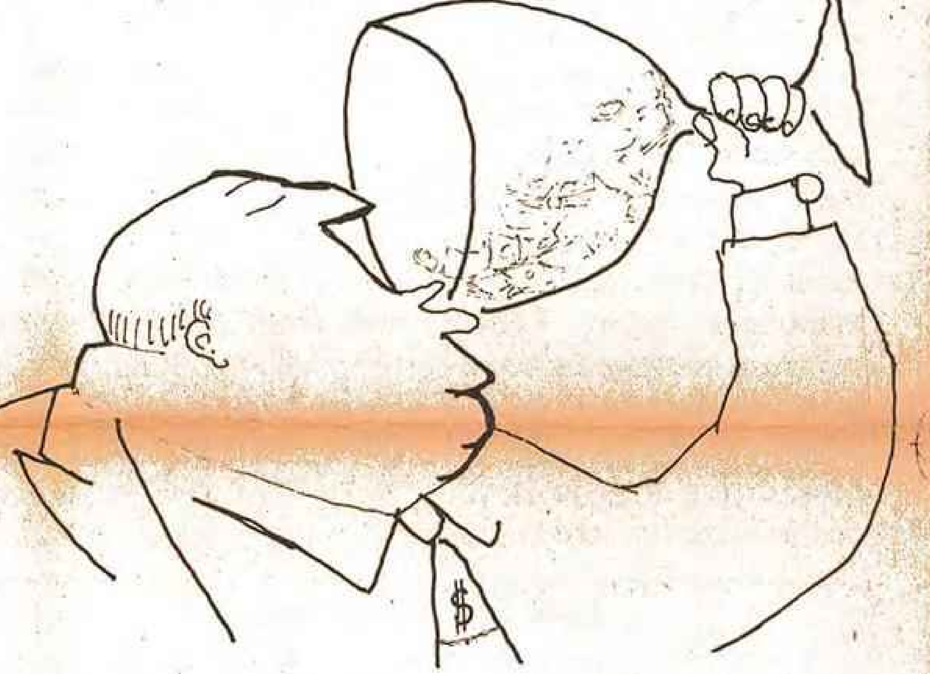
Hükümetin acil olarak istediği dış kredileri açacak anahtar IMF denilen uluslararası emperyalist mali kuruluşun elinde. IMF de, anahtarı çevirmek için, hükümetten bir dizi «önlem» almasını istiyor. Geçen Mart ayından bu yana hükümet böyle çok «önlem» aldı. Sonuçlarını çığ gibi büyüyen hayat pahalılığı ve yoklukla şimdi hep birlikte biz emekçiler çekiyoruz.

Ne var ki emperyalistler, hükümet sözünü tuttuğu halde, yine de parayı vermediler. Şimdi daha çok «önlem» istiyorlar. İstedikleri de, sonuç olarak, hayatı emekçi halk için büsbütün çekilmez kılacak şeyler.

- Bir kere, Türk parasının değerinin yeniden yüzde 35 oranında düşürülmesini dayatıyorlar. Hükümetin aylardır kur ayarlaması adıyla yapageldiği devalüasyonlar yetmiyor anlaşılan!
- İkincisi, devlet sektörünün ürettiği malların fiyatlarına zam isteniyor.
- Üçüncüsü, işçi ve memur ücretlerinin sınırlandırılması şartı koşuluyor.

Görüldüğü gibi, bu «önlem»lerin tümü de halkın çıkarlarına taban tabana zıt sonuçlar doğrucak nitelikte. Oysa bizim sanayici ve işadamlarımız, hepsi birden, bu önlemlerin bir an önce alınmasından yanalar.

Emperyalizme bağımlılığın ne demek olduğu daha iyi anlaşılmıyor mu şimdi?

DEVALÜASYONDAN SONRA İŞÇİLER BÜYÜK ZARARA UĞRAYACAK

Toplumsal Anlaşmanın Güvencesi(!) Altındaki Toplu Sözleşme Farkları Ödenmiyor

TARIM-İŞ ÜYESİ 50 BİN İŞÇİ DE ÜCRETLERİNİ ALAMIYOR

CHP ağırlıklı hükümet ile Türk-İş arasında imzalanan Toplumsal Anlaşma sonrasındaki toplu sözleşme farkları kamu sektöründeki işçilere aylardır ödenmemiştir. 7,5 milyar lira tutarındaki bu farkların Yılbaşında ödeneceğine ilişkin demeçler verilmesine rağmen, ekonomik nedenlerle ödeme işleminin daha da gecikeceği sanılıyor. Enflasyonun zaten belini büktüğü işçilerin, farkları önümüzdeki günlerde gerçekleşmesi beklenen devalüasyondan sonra almaları, alınacak paranın değerini büsbütün azaltacaktır.

Toplumsal Anlaşmanın gerçekte işçi sınıfı için bir kazanım değil, geri adım olduğunu işçi sınıfı sosyalistleri öteden beri belirtmektedir. İşçi sınıfı ile burjuvaziyi uzlaştırma siyasetinin işçilere zarar vereceği defalarca açıklanmıştır. Olaylar, sosyalistlerin bu değerlendirmesini doğrulamaktadır. Sosyal demokrasinin bütün amacının, ne yapıp edip ekonominin yükünü emekçilere vurmak olduğu gün geçtikçe daha iyi anlaşılmaktadır.

Öte yandan Tarım-İş'e bağlı 50 bin işçi üç aydır ücretlerini dahi alamamaktadır. Özel sektörün elindeki işyerlerinde çalışan işçilerin ekonomik talepleriyle ilgilenmek, kamu sektöründeki işçilerin ücretlerini aylardır bekletmekle, ne derece halktan yana olduğu göstermektedir.

Soğuk kış günlerinde açlığa mahkum edilmenin hesabını işçi sınıfımızın soracağı günler uzak değildir!

HALKIMIZ HASTANE KAPILARINDA DAHA AZ DOKTORSUZ KALMAYI UMARKEN

G. KURMAY BAŞKANI «TAM GÜN YASASI»NA KARŞI ÇIKTI

Sağlık hizmetlerinde çalışan doktor ve sağlık personelinin tam gün çalışmalarını zorunlu kılan yasaya tepkiler sürmektedir. Bilindiği gibi, daha önce çeşitli üniversitelerden ve sağlık kuruluşlarından doktorlar, böyle bir yasanın serbest çalışmalarını ve daha çok kazanmalarını engelleyeceğini bildikleri için, yeni uygulamaya itirazlarını dile getirmişlerdi.

Son olarak Genel Kurmay Başkanı da yasa tasarısına karşı çıktı ve bu yasanın silahlı kuvvetler mensupları arasında ayrıcalıklar yarattığını ileri sürdü. Kenan Evren'e göre, bir sağlık astsubayı, bir tüm general kadar maaş alacak ve bu da uygun olmayacak.

Halkımız «tam gün yasası» sayesinde, yeterli olmasa bile daha çok hizmet göreceğini, hastane kapılarında doktorsuz kalmayacağını umuyor. Böyleyken, G. K. Başkanının son demeci Tam Gün Yasasına itiraz eden çevreleri hayli memnun etmiş olsa gerektir!

TSİP İkinci Kongresi

Kongreye 44 İlden 150 Civarında Delege Katılıyor

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi

2.KONGRE

23,24,25 Aralık 1978
Tepebaşı Gazinosu Saat 11.oo

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin İkinci Kongresi 23, 24, 25 Aralık 1978 günleri İstanbul'da toplanacak. Kongreye Parti'nin örgütlü olduğu 44 ilden 150'yi aşkın delege katılıyor.

Kongrenin birinci günü akşamı bir de Parti gecesi düzenlendiği öğrenilmiştir. Ruhi Su, Dostlar Korosu, Merhaba Gösteri Topluluğu, Parti Korosu ve Parti Folklor Topluluğunun katılacağı Parti Gecesi, Kongrenin toplandığı İstanbul Tepebaşı Gazinosunda saat 20.00'de yapılacaktır

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Nobel Ödülü Soytarılığı

Nobel ödülünü almaya giden Begin havaalanında karşılanırken

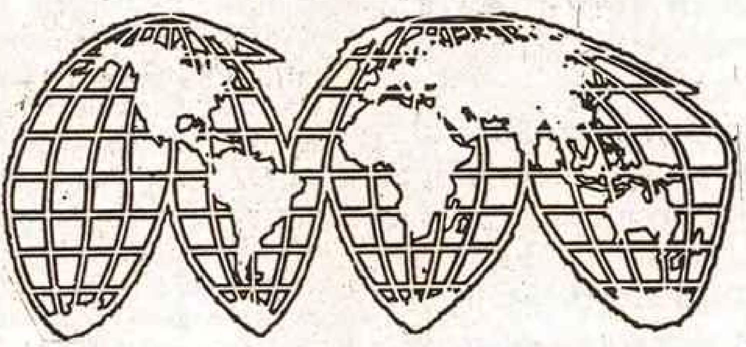
BEGİN VE SEDAT'A ÖDÜL VERMEK HALK DÜŞMANLIĞINI MÜKAFATLANDIRMAKTIR

Dinamiti icat eden Alfred Nobel tarafından vasiyet edilen ve emperyalistlerin güdümünde bulunan bir ödüllendirme sistemi bu yıl büyük bir soytarılıkla noktalandı. İsrail Başbakanı Menahem Begin ve Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat bu ödüle müştereken layık görüldüler! Menahem Begin Filistin halkını yurdundan eden siyonizmin temsilcisi. Enver Sedat ise Arap halklarının ortak davasını ve gasbedilmiş topraklarını İsrail'e satan adam. Siyonizmin arkasındaki emperyalizm için bu iki adam çok iyi bir iş yapıyorlar. İşte Nobel ile bu iş ödüllendiriliyor.. Bir yandan da dünya kamuoyunda, Arap halklarını satışa çıkaran bu anlaşmaya genel bir tasvip kazandırılmak isteniyor.

Geçtiğimiz hafta Menahem Begin Norveç'e giderek ödülünü aldı. Enver Sedat biraz utanmış olacakki kendi gitmedi yerine temsilcisini yolladı.

RODEZYA'DA PETROL KUYULARI YANIYOR

Irkçı beyaz azınlığın Rodezya adını verdiği Zimbabwe'de emperyalist petrol tekellerinin işlettiği petrol kuyularından bazıları yanıyor. Ülke zenginliklerini beyaz egemen azınlığa ve emperyalist tekellere peşkeş çeken ırkçı sisteme karşı mücadele eden örgütler petrol kuyularını ateşe vererek mücadelelerini sürdürüyorlar. Zimbabwe'deki halk direnişi tüm ülke sathında sürüyor. Irkçılar sadece kırsal alanlarda değil sığındıkları tüm kentlerde halkın yürüttüğü mücadelenin korkusu içinde ayakta durmaya çabalıyor.

Şah Kabus Görüyor

Milyonlarca İranlı Direniyor

İran'da Şah rejiminin sonu çok yaklaştı. Artık emperyalizm de Şah'tan umudunu kesti. Amerikalılar İran'ı uçaklarla terkediyorlar. Orta Doğu'daki katar emirliği, Ürdün krallığı gibi gerici merkezler telaş içinde. Emperyalizm ve gerici egemen sınıflar hep yaptıkları gibi olayları bir avuç kışkırtıcıya yükleyemiyorlar. İran'da harekete geçen yığınlar o kadar büyük ki, «Aşure Günü» dolayısıyla yapılan gösterilere sadece üç şehirde katılanların sayısı üç milyonu buluyor. Kitle hareketinin gücü öylesine yüksekki askeri hükümet yürüyüşün yapılacağı gün kendisine rağmen yapılmıyormuş gibi bir hava vermek amacıyla sıkı yönetim yasaklarını birgün için uygulamadan kaldırmak zorunda kaldı.

İran halk muhalefetinin önde gelen liderlerinden ve Paris'te sürgünde yaşayan Ayetullah Humeyni genç subayları Şah rejimine karşı ayaklanmaya çağırdı. Humeyni ancak böylelikle halkın genç subaylara kucak açabileceğini söyledi. Humeyni Şah'ı desteklemekten vazgeçmediği taktirde ABD'nin Şah devrildikten sonra İran'dan petrol alamayacağını da sözlerine ekledi.

Kapitalist Ülkelerde En Temel İnsan Hakları Yokedilmiştir

Sovyetler Birliği Komünist Partisi yayın organı Pravda gazetesinde İnsan Hakları Bildirisinin 30. Yıldönümü nedeniyle bir yazı çıktı.. Yazıda Amerika ve diğer kapitalist ülkelerde insanların en temel haklardan yoksun bulundukları belirtiliyor. Kapitalist ülkelerde en temel insan hakkı olan çalışma hakkının bulunmadığı, işsizlerin milyonları aştığı belirtilen yazıda diğer önemli insan haklarından sağlıklı yaşama, konut, can güvenliği ve eğitim haklarının bu ülkelerde bulunmadığı belirtiliyor.

Pravda gazetesinde çıkan yazıda Amerika'da siyasal görüşlerinden ötürü birçok sıyasi ve beyaz insanın hapiste bulunduğu belirtiliyor ve geçenlerde Guyana'da bine yakın insanın intiharı veya katledilmesiyle ilgili olayın «Amerika'da en temel özgürlükleri bile kısıtlayan yaşamın sonucu» olduğu anlatılıyor.

İnsan Hakları Bildirisinin 30. Yıldönümünde Konuşan

Carter İnsan Hakları İçin Mücadeleden Dönmeyecekmiş

Amerikan emperyalizminin fıstıkçı başkanı Carter, insan hakları bildirisinin kabulünün 30. yıldönümünde yaptığı bir konuşmada, «insan hakları için mücadeleden dönmeyeceğim» dedi.

Emperyalizm daha önceleri en kaba yöntemlerle, askeri işgallerle ve ülke halklarına en ağır baskı ve sömürü metodlarını uygulayarak faaliyetini yürütüyordu. Halklar uyandıkça, emperyalizmin aşağılık yüzünü görüp ona karşı direnmeye başladıkça sahte bir maske takıp insan hak ve özgürlüklerinden yana bir görünüm kazanmaya gayret etmeye başladı. Ama bu gayretler boşuna. Halklar daha dün Vietnam'da Amerikan emperyalizminin kullandığı korkunç silahları unutmadı. Şili'de Salvador Allende'nin hükümetini bir CIA darbesiyle devirip, Allende'yi katlettiklerini unutmadı. İran halklarının celladı Şah'ı yıllar yılı destekleyen ve İran halklarına «alçaklar» demeye cüret eden emperyalist politikayı unutmadı. Orta Doğu'da, Afrika'da, Asya'da ve Güney Amerika'da emperyalizm hergün yeni bir entrika ile halkların kurtuluşunu engelemeye çalışıyor, bu uğurda onbinlerce cana kıyıyor. Carter efendi de kalkmış sureti haktan gözüküp insan haklarından dem vuruyor. Bu ikiyüzlülük halkları tiksindirmekten başka bir işe yaramıyor.

EĞİTİM KÖŞESİ

Tekelcilik Nedir?

Kapitalistler sürekli bir rekabet içinde bulunurlar ve bu «daha çok kâr» yarışmasının kaçınılmaz bir sonucudur. Kapitalist işletmelerin bu rekabeti bir kısım işletmelere gelişme olanağı sunarken, diğer işletmeleri iflasa sürükler. Zamanla bu gelişme, birkaç kapitalistin bütün bir işkolunu, bir üretim dalını ve hatta ülke ekonomisini kontrol altına almasıyla sonuçlanır. Buna tekelleşme adı verilir ve bu ekonomik güce ulaşmış olan kapitalistler de tekelciler diye adlandırılır.

Tekelcileşme ileri kapitalist ülkelerin esas karakteri haline gelmiştir ve oralarda tekelcilerin büyük ekonomik güçlerinin yanında ekonomik politik etkinlikleri de vardır. Batılı tekelci devletlerin egemenliği altındaki öteki kapitalist ülkelerde de tekelcileşme olayına rastlanır ve Türkiye de bu ülkelerden biridir.

Tekelcileşme bir tek kapitalistin daha çok zenginleşmesi, sermayesini büyütmesi ve ekonomiyi denetimi altına almasıdır ama, bundan daha ileri bir anlamı da vardır ve asıl önemli olan da budur.

Tekelciler bu yoldan sadece kârlarını artırmakla kalmazlar, onlar böylece istedikleri fiyatları kabul ettirerek, üretimi kendi keyiflerince kısarak ve genişleterek bütün ülke ekonomisini doğrudan etkilerler.

Tekelciler aynı zamanda bankaları da kontrollerine geçirirler ve paranın sermaye olarak kullanımında tek söz sahibi olurlar. Ellerindeki sermaye gücü, ekonomiden bağımsız olmayan siyasi gücü de kontrol edebildiği için, devlet tekelcilerin kontrolüne girer. Batıdaki ileri kapitalist ülkelerdeki tekelci devlet kapitalizmi, tekelci ekonomik gücün siyasi güç haline gelmesinin en yüksek düzeyini oluşturur.

Bir avuç tekelci, kendi çıkarları için toplumun büyük çoğunluğunun çıkarlarını hiçe sayan bir politika izlerler. Bu yüzden, sadece işçiler değil, bütün emekçiler ve orta katmanlar da günümüzde tekelcilerin egemenliğine karşı çıkarlar. Çünkü, tekelciler, ellerinde daha büyük ekonomik güç topladıkça, bu geniş yığınların yoksulluğu artmakta, durumları kötüleşmektedir. Bu koşullar ANTİ-TEKEL mücadeleyi öne çıkarmaktadır.

Türkiye'de de tekelciler giderek güçleniyorlar, çeşitli siyasi alternatifleri deniyorlar ve böylece hem ekonomik güçlerini daha da artırmanın ve hem de kendilerine bağlı hükümetler oluşturmanın yollarını arıyorlar.

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın birliği ve mücadelesi bu yüzden aynı zamanda tekelcilere karşı yürütülen bir mücadeledir de.

Halk Partisinin Bağımsızlıkçılığı

ABD emperyalizmi AWACS adıyla bir erken uyarı sistemi geliştirmiştir. Büyük bir uçağa monte edilmiş güçlü radarlarla izlenmek istenen ülkenin tüm hava hareketleri gözlenebilecektir. AWACS sistemi ile. Emperyalizm NATO'nun özellikle Sovyetler Birliği'yle komşu olan güneydoğu kanadının AWACS sistemini çalıştırmasını istiyor. Bunun için Brüksel'de bir toplantı yapıldı. Ecevit hükümeti emperyalizmin bu isteğini gerçekleştirmek için öneriye balıklama atladı. Bir yandan Sovyetler Birliği'nin Türkiye için bir tehdit teşkil etmediğini, haklı olarak tesbit et, bir yandan da onun topraklarındaki hava hareketlerini gözleyecek bir emperyalist komploya katıl. En densiz perhizci bile böylesine abur cubur davranmaz turşuya dadanmazdı. Üstelik Demirel'in kapattığı üsleri açıyorsun ve AWACS sistemine Konya'da bir üs daha sağlıyorsun. Emperyalizmin ülkemizdeki üslerine böylece bir üs daha katılıyor.

KISA...KISA...

İSPANYA YENİ ANAYASASINI KABUL ETTİ

Franko'nun faşist diktatörlüğünün ortadan kalkmasından sonra, İspanya halkı sandık başına giderek yeni Anayasası için oy kullandı. Seçmenlerin %70'i sandık başına gitti ve bunların da %90'ı Anayasa için evet oyu kullandı.

Yeni Anayasa bağımsızlıkları için mücadele eden Bask halkının bu isteğini sağlayacak bir madde içermediğinden, Bask bölgesinde seçimlere katılma oranı çok az oldu.

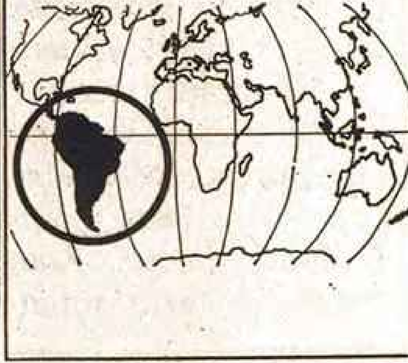
Faşist diktatörlükten demokrasiye geçişi tescil etmesi bakımından, yeni İspanyol Anayasası olumlu, ancak Bask halkının ulusal isteklerini gözönüne almadığından, yetersiz bir nitelik taşımaktadır.

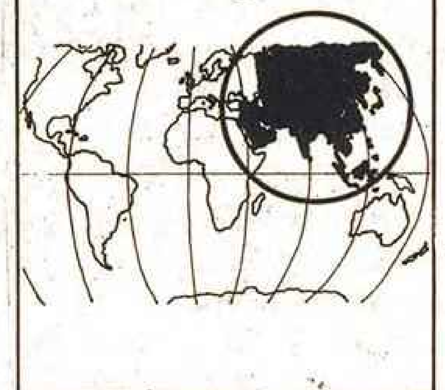
KÜBA ÜÇBİN KARŞI-DEVRİMCİYİ BIRAKIYOR

Küba devrimine karşı sömürücülerin ve emperyalist işbirlikçilerinin yürüttüğü çabalar yüzünden tutuklanmış ve şimdiye kadar cezaevlerinde bulunan 3000 karşı-devrimci peyderpey bırakılacaktır. Küba devriminin artık geri dönülmez bir noktaya ulaşmış olması ve karşı devrimcilerin olsun, emperyalizmin olsun devrimi geri götürecek bir gücü bulunmadığını tesbitle Küba hükümeti insancıl nedenlerle bu mahkumları salıvermeye karar vermiştir. Her ay 400 kişi serbest bırakılacak ve bunlardan isteyenler ülkeyi terkedebilecektir.

URUGUAY'DA İŞKENCE

Uruguay iki milyon nüfuslu bir Güney Amerika ülkesi. Faşizm bu ülkede bir askeri diktatörlük şeklinde egemen durumda. Uruguay'ın en yurtsever evlatlarından altı bin sosyalist ilerici ve demokrat zindanlara tıkılmış durumda. Bu insanlara insanlık dışı işkenceler uygulanıyor. İnsanlıktan nasipsiz faşistler işkencede o kadar pervasızlar ki, hamile kadınları bile ayırt etmiyorlar. Bir Uruguay'lı askerin çektiği fotoğraflar geçenlerde Meksika'da yayınlandı. Bu fotoğraflarda hamile kadınlar işkence yapılırken görülüyor ve faşizmin insanlığa düşman olduğu bir kere daha kanıtlanıyor.

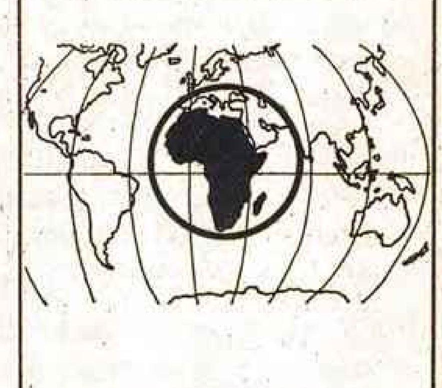

GÜVENLİK KONSEYİ İSRAİL'İ UYARDI

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Güney Lübnan'da Barış gücünün faaliyetlerine müdahale ettiği için İsrail'i uyarmıştır. İsrail Lübnan'ın güneyinde yoğunluk kazanmış olan ve kendileriyle işbirliği yapan sağcı Hristiyanları korumak amacıyla Arap barış gücüne silahlı müdahalelerde bulunuyor, askerlerin düzeni sağlamasını engelliyor.

EMPERYALİST ÜLKELER VİETNAM'DAN KAÇANLARA YURT ARIYOR

Güney Vietnam'ın emperyalistlerden ve işbirlikçilerinden kurtarılması sonucunda ülkeyi terkeden işbirlikçiler ve onların efradı kapı kapı dolaşıp kendilerini yurttaşlığa kabul edecek bir ülke arıyorlar. Kendi ülkesine ve halkına ihanet edenlerin acıklı sonu bazan bu arayış sırasında batan bir gemiyle noktalanıyor. Emperyalistler ise, bir yandan bu insanları kendi ülkelerine kabul etmek istemiyor; bir yandan da henüz emperyalizmin sultasından kurtulmamış ülkelerdeki işbirlikçilerine güvence vermek için bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. İşte bu amaçla, İngiltere, Federal Almanya, Hollanda, Belçika gibi emperyalist ülkeler bir konferans düzenleyerek bu işbirlikçilere bir yurt bulmaya çalışıyorlar. Belki bir yurt bulabilirler ama, onurlu bir yurttaşlık asla.

ANGOLA'DA ONALTI KARŞI DEVRİMCİ ÖLÜME MAHKUM EDİLDİ

Angola halkının bağımsızlık mücadelesinin sosyal kurtuluşla perçinlenmesine karşı mücadele eden karşı devrimciler, Angola'da ülkenin ekonomisinin geliştirilmesi çabalarını sabote etmeye çalışıyorlar. Bu halk düşmanları, kitleler içinde yılgınlık yaratmak amacıyla çeşitli terör eylemleri sahneliyorlar. Umuma ait yerlere bomba koyarak insanları katlediyorlar. İşte bu karşı devrimcilerden onaltısı geçenlerde yakalandı ve halk tarafından yargılanarak ölüme mahkum edildi. Halk düşmanlarını bekleyen sonuç hep bu olacaktır. Çünkü Angola halkı kazandığı mevzileri terketmek niyetinde değildir.

Gelibolu-Yeniköy'de Deprem Konutları Sorunu

- **DEPREMDE EVLERİ YIKILANLAR İÇİN YAPTIRILAN KONUTLAR HALKIN BAŞINA DERT OLDU**
- **EKSİK TESLİM EDİLEN KONUTLARI KENDİ TAMAMLAMAYA ÇALIŞANLARA MÜTEAHHİT BASKI YAPIYOR**

1975 Yılında Gelibolu yöresindeki deprem sonucu evlerini yitirenlere devlet tarafından 50 biner lira borçlandırılarak yapılan deprem konutları halkın başına dert oldu.

1976 Nisan'ında Çanakkale valisi Babür Ünsal tarafından kura çekilerek halka eksikleri ile teslim edilen evler sorunlar yarattı. Depremzedeler kura çekilmeden valiye evlerin çeşitli eksiklerinin olduğunu belirtmişlerdi. Bunun üzerine vali, halkın inşaat alanındaki malzemelerden yararlanarak eksikleri tamamlamalarını söylemişti. Buna rağmen, valinin sözlerine uyan halktan 11 kişi hakkında müteahhit tarafından hırsızlık iddiası ile dava açılmıştır.

Depremzedeler doğal afetten sonra şimdi de müteahhitin darbesini yeme tehlikesi ile karşı karşıyalar.

Bugüne değin deprem konutlarının parselasyonu yapılamadığından hiç kimse arsasının sınırını bilememekte ve zorunlu ihtiyacı olan dam ile samanlıkları yapamamaktadır.

Halk bu sorunlarını anlatacak hiçbir yetkili merci bulamamakta ve ne yapacağını bilememektedir.

GERÇEK, Yeniköy Muhtarı İle Görüştü

«Emekçi köylüler, sorunlarını çözmek için kooperatif, birlik gibi örgütleri en geniş biçimde gerçekleştirmelidirler.»

Köyünün önemli hiçbir sorununun bugüne değin kalıcı olarak ele alınmadığını, ele alınanların da sonuçlandırılmadığını dile getiren muhtar Nevzat Soysal, muhabirimizin sorularını şöyle yanıtladı:

N. Sosyal : Yurdumuzda gelir dağılımındaki adaletsizlikten köyümüz de payını almıştır. Bugüne kadar altyapı hizmetlerinden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir. Sorunlarımız çok çeşitlidir.

Gerçek : Bunları kısaca açıklar mısınız?

N. Soysal : Süs köpeklerinin çocuklarımızdan daha çok et yediği ülkemizde bizler çok ilkel koşullarda yaşamaktayız.

Halen köyümüzdeki suların çok yetersiz ve içilemez olduğuna dair rapor vardır. Su sorunu yaz aylarında oldukça sıkıntı vermektedir. Halk, içinde % 40 bakteri olan suyu içmek durumundadır.

İkinci olarak, yol sorunumuz yıllardır ihmal edilmiştir.

Üç yıl önce başlayan elektriğimiz müteahhit elinde yıllardır savsaklanmaktadır.

Bu arada köyümüzün 1975 Mart'ında geçirdiği deprem sonunda devlet 28 evden oluşan yeni bir mahalle oluşturduğu halde altyapı tesisleriyle evlerin şartlara uygun olmaması köyümüzde yeni sorunlar yaratmıştır.

Gerçek : Tüm bu sorunların çözümü için önerileriniz nelerdir?

N. Soysal : Önerilerim: Su sondaj çalışmalarının devletçe hemen başlatılması ve kısa zamanda sağlık şartlarına uygun içme suyuna kavuşturulması,

Yapımı müteahhit tarafından savsaklanan elektrik çalışmalarının T.E.K. tarafından emanet usulü ile gerçekleştirilmesi,

Köy yolumuzun kumlanıp hendeklerin açılması, köy girişine bir köprü yapılması, deniz yolunun yapılması, denize 2 km. olan köyümüz balıkçılarının devlet kredileriyle desteklenmesidir.

Gerçek : TSİP Programında emekçi köylülük için öne sürülen talepler hakkında ne düşünüyorsunuz?

N. Soysal : Talepler doğrudur. Emekçi köylülük, sorunlarını çözmek için kooperatif, birlik gibi örgütleri en geniş biçimde gerçekleştirmelidir.

ELAZIĞ'da FAŞİST TERÖR

FIRAT ÜNİVERSİTESİNİN İLERİCİ ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDE BASKI ARTIYOR

Elazığ Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesinde okuyan ilerici öğrenciler Fakülteye gidip gelirken yolda kurşunlu bıçaklı saldırılara hedef olmaktadırlar. Ayrıca kasıtlı tertiplerle ikide bir karakola sevkedilmekte, faşist polislerin himayesindeki eli silahlı faşistlerce adliye koridorlarında tehdit edilmekte, saldırıya uğramaktadırlar.

Mahkemelerde yargılananların can güvenliği kalmamıştır. İki hafta önce Beyhan Koşak adında bir öğrenci kendisini mahkemeye götüren polisin yanında bıçakla yaralanmıştır.

Aynı baskı ve terör cezaevinde de sürdürülmektedir. Tutuklu ilerici öğrenciler faşist gardiyanlarla işbirliği yapan gerici mahkumlar tarafından bıçaklanmakta, görüşmeden dönenler kurşunlanmaktadır.

Can güvenlikleri tehdit altında olan ilerici öğrenciler kaba kuvvet ve baskıyla öğrenim özgürlüklerinin ve mahkemelerde savunma haklarının korunması için Elazığ valiliği, Emniyet Genel Müdürlüğü, İçişleri Bakanlığı ve Başbakanlığa da başvurmuşlardır.

BİR DEMOKRAT ÖĞRENCİ DAHA FAŞİSTLERCE ÖLDÜRÜLDÜ

GEREDE'DE DEMOKRASİ GÜÇLERİ HEP BİRLİKTE FAŞİZMİ LANETLEDİLER

CHP üyesi ve Adana Devlet Mimarlık Yüksek Okulu İnşaat Bölümü öğrencisi Kemali Pehlivan, 1 Aralık akşamı, evinde ders çalışıtığı bir sırada, faşist katillerce otomatik silahla taranarak katledildi. 1959 - Gerede doğumlu Pehlivan, çevre halkın sevdiği, devrimciler arasında saygınlık kazanmış bir demokrattı.

Aldığı on sekiz kurşun yarası sonunda Adana Nümune Hastanesinde kurtarılamıyan Kemali Pehlivan'ın cenazesi, Gerede'ye götürülmek üzere arkadaşlarına verilmek istenmemiştir. Ancak demokrasi güçlerinin kararlı tutumu, güvenlik kuvvetlerinin bu çabasını boşa çıkarmıştır. Gerede'de iki bine yakın ilerici ve sosyalistin katıldığı cenaze töreninde TSİP ve CHP ilçe örgütleriyle birlikte, TÖB-DR, TÜM-DER, Bolu DEV-GENÇ vb. demokratik kitle örgütleri de görev almışlardır.

Faşistlerin Gerede'de yoğun saldırılar tezgahladıkları, ilerici öğrencilerin baskı ve işkencelere maruz kaldıkları, gelen haberler arasındadır. Demokrasi güçleri, ilçenin faşist işgal altında tutulduğunu belirterek, CHP ağırlıklı hükümetin, faşist odaklar karşısında kararsız kaldığını açıklamışlar, «aşırı sağ ve aşırı sol» edebiyatının faşizmin işine yaradığını dile getirmişlerdir.

SÜMERBANK KİME HİZMET EDİYOR?

Bir devlet kuruluşu olan Sümerbank birçok yerde olduğu gibi Rize'ye bağlı Fındıklı ilçesinde de aracılara destek olmaktadır. Halka ucuza mal satacak yerde özel sektörle işbirliği yaparak fiyatların yükseltilmesine yardımcı olmaktadır.

Sümerbank'ın toptan satış yapmasından yararlanan tüccar halka pahalı mal satmaktadır. Mesela Fındıklı'da Sümerbank'ın sattığı ayçiçeği yağının teneke toptan fiyatı 293 liradır. Tüccar 293 liraya aldığı yağı perakende 319 liraya satarak teneke başına yirmi lira kâr etmektedir. Böylece Sümerbank halkın daha ucuza mal almasına yardımcı olacak yerde tüccarı kollamaktadır.

Sümerbank gibi devlet kuruluşları eğer gerçekten halka hizmet edeceklerse mutlaka perakende satış yapmalı ve tüccarlarla rekabet etmelidirler.

Reklamın Asıl Amacı

Hevesleri Kamçılamak, Tüketimi Arttırmak

- **SERBEST REKABET ŞARTLARININ BULUNMADIĞI ÜLKEMİZDE REKLAM PAHALI MAL SATMAYA YÖNELİKTİR**
- **REKLAMLAR ALICININ BİLİNÇLİ DAVRANMASINI ÖNLEMEKTEDİR**

Kapitalizm, «paranın padişahlığı»nı hayatın her alanında hükümran kılmıştır. Paranın ve zenginliğin, her gücün üstünde olduğunu, her gücü satın alabileceğini kanıtlamak, sermayenin başlıca hedeflerindendir. Emekçileri, zengin olmak zorunda olduklarına inandırmak ister. Bunun için de, gerçek dışı yöntemler önerir. «Küçük tasarrufların ,büyük sermayenin kaynağı olduğu» propagandasını yapar. Böylece, emekçileri, dişinden tırnağından para biriktirmeye yöneltir. Oysa gerçek amaç, ortalama geçim olanağından bile yoksun bulunan kitlelerin, yiyeceğinden - giyeceğinden artıracakları küçük paraları bankalarda toplamaktır. Bu küçük paraların, bankaların elinde büyük para oldukları doğrudur. Ama ne için? Büyük özel sektörcülere kredi sağlamak ve bankanın kârına kâr katmak için!

Küçük paraların, bankaların elinde büyük para olduğu doğrudur. Ama ne için? Büyük özel sektörcülere kredi sağlamak ve bankanın kârına kâr katmak için! Emekçiler, reklamlara karşı uyanık olmak, gerçek ihtiyaçlarını bilinçli olarak belirlemek zorundadırlar.

Ne var ki bu gerçeği gözden kaçırmak zorundadırlar. Paranın ve zenginliğin «fazilet»leri, binbir dümen, binbir hileyle anlatılmalı, cafcaflı sözler ve gözalıcı gösterilerle kanıtlanmalı, emekçiler, «zengin olabilecekleri - ne» inandırılmalıdır. Sonra da bunun, şu ya da bu banka eliyle sağlandığı vurgu - lanmalı, halk, bankaların «iyiliği»ne, «sınırsız gücüne» güven duymalıdır. Ama gerçek hayatın dili, bütün bunları yalanladığı için ,emekçiler çoğu zaman reklamlara gülüp geçmekte, alay etmektedirler. Bu kez, bankaların mucizevi güçleri sayesinde sefaletin karanlığından «kurtulabilmiş» insanların varlığı gösterilir, yoksul giyimli insanlar konuşturulur, ban - kaların iyiliği onlara söyletilir. Emekçilerin aldatılacağı sanılır ve bu uğurda herşey denenir, her türlü masrafa girilir.

İşte şimdi bu masrafların vergiye tabi tutulması girişimi karşısında hop oturup hop kalkıyor bilumum özel sektörcü ve reklamcılar!

Reklam için başvurulmayan yöntem yoktur. Öyle ki, insanlık onurunu alçaltıcı, olumlu değerleri küçültücü, aşağılayıcı ne varsa, tüketicinin ilgisini çekmek uğruna hepsine başvurulur. Reklamcı, malın alınabilmesi için yetişkinleri kandıramıyorsa, onları, çocukları aracılığıyla tüketime zorlar. Malın reklamında çocukların zayıf yanlarına seslenir. «Anne biz de alalım», «Baba bizim de bankada paramız olsun» sözlerinden gına gelen aileler, çocuklarına söz dinletmekte büyük sıkıntı çekiyorlar. Çocuklarının defter kalem ihtiyacını karşılamaktan, kışlık ayakkabısını almaktan yoksun insanlar, bir de bu sızlanmalarla uğraşıyorlar. Böylesine hesaplı baskılar altında kalan alıcı, evinin gerçek ihtiyaçlarını görmekten alı - konuyor. Bilinçli davranamıyor. Sıkıntılar içinde ve borca girerek karşıladığı ihti - yaçlarını, reklamlar belirli - yor.

Daha çok satmak, daha çok sömürmek! Bütün amaç bu. İnsanlarda her gördüğüne heves etme alışkanlığı yaratmak! Üstelik bu olumsuzluk, daha küçük yaştan verilmeye çalışılıyor. Çocuklara, paranın yüceliği, kâr duygusu, mülkiyet ve tüketim tutkusu görmeye ve anlamaya ilk başladığı sıralarda aşılanıyor. Kapitalizmin insanlarda geliştirmek istediği tüm kötü alışkanlıklar, reklam sayesinde küçük yaşlarda kazandırılıyor.

Kapitalistler, bu gerçeğin gösterilmesine asla dayanamazlar. Bu konudaki en küçük bir girişim karşısında kıyameti koparırlar. Araştırma özgürlüğüne sansür koydururlar. Kâr, onlar için her şeydir! Kitleler bu konuda düşünme alışkanlığı kazan - mamalı, gözü kapalı almalıdırlar. Birçok olumsuzluğu da bulunan, ama kitleleri rek - lam konusunda bir nebze de olsa düşünmeye yönelten «AT GÖZLÜĞÜ» adlı TV filmine, tekellerin ve reklam şirketlerinin tepki göstermeleri bundandır. «Çocuk ve Rek - lam» adlı programın son anda yasaklanması da bu nedenedir. Çünkü çocuklar, reklamların amacını bilirlerse ,kapitalizmin tabiatına aykırı yetişirler. Bu en etkili şartlandırma yöntemi başa - rısız kalır.

Bu baskılar da gösteriyor ki, reklamı «serbest rekabetin» aracı olarak tanımlayan tekelci sermaye çevreleri, gerçeği gizliyorlar. Gerçekte, tekellerin rekabete asla tahammülü yoktur. Dahası, bu gerçeğin bilinmesine de tahammül edemezler. Onlar için reklam, kitleleri mal satın almaya, bir daha, bir daha satın almaya şartlandırmanın aracıdır.

Emekçiler, kapitalizmin her türlü propagandası karşısında olduğu gibi, reklamlara karşı da uyanık olmak, ihtiyaçlarını ve bozuk düzen karşısındaki tavrını bilinçli olarak seçmek zorundadırlar.

Gerçeğe mektup

Uzun zamandır gazetenizi yakından okuyorum. Gazetenizde, faşizme ve maoculuğa karşı mücadele verdiğinizi öğrendim. Ve bu görüşleriniz karşısında işçi sınıfının sizinle elele olacağına inanıyorum. Ayrıca faşistlerin ve gerici güçlerin ne oyunlar ve bölücülükler yaptıklarını bizzat kendi gözlerimle gördüm.

Ben bir işçiyim. Senelik iznimi alınca memleketim olan Sivas'a gittim ve Sivas'ta faşistlerin, yani Amerikan uşaklarının ortaya koydukları oyunları gördüm. Halkı kışkırttılar ve Alevilik-Sünnilik ayrımı yaparak bazı dükkânları yaktılar. Bu arada amcamın da bir traktörünü sabahleyin kalktığımızda demir yığını halinde yanmış vaziyette görünce, şaşkına döndüm. Ve köye geri döndüm.

Benim köyüm iki geçeli ve bir geçesi Kürt, diğer tarafı ise Sünnidir. Bu olaylar, köye dahi sıçramış idi. Fakat güvenlik kuvvetleri önlem aldılar, bir durum olmadı. Bu gerici güçlerin neye hizmet etiklerini halkımız da öğrendi, ama çok geç öğrendi. Bu ırkçı Ü.G.D. kurtlarının gayesi, panik yaratmak ve eski MC'cileri yeniden iktidara getirip faşist faaliyetleri iyice ilerletmekti.

Ayrıca Pendik'te Ulaşlar Kıraathanesinde bir kahve toplantınıza katıldım. Orda, bir Kürt ulusunun var olduğunu açıkladınız. Buna çok sevindim.

Yaşasın dünya işçi sınıfı!
Tüm ezilenlere selâm!

Sivas'tan Hasan Aktaş

T. Yazarlar Sendikası G. Sekreteri,

ADNAN ÖZYALÇINER'LE SÖYLEŞİ

«Yazar ve sanatçı toplumsal olarak da örgütlü bir biçimde halkı bilinçlendirme mücadelesi yürütmelidir. ...Maşaları yakalayıp hapse atarak faşizmi önlemenin olanağı yok. Anti-faşizm sınıfsal bir mücadeledir... Hükümetin şiddet eylemlerini önleme amacıyla çıkarmak istediği tasarı, anayasal hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasından başka birşey değildir. Kazanılmış hakların geri alınmasıdır. Toplumun demokratikleştirilmesi yolunda geriye atılan bir adımdır.»

GERÇEK : Faşist saldırganlığa ve genel olarak gerici girişimlere karşı mücadelede ilerici yazar ve sanatçılara düşen görevler nelerdir?

CEVAP : İlerici yazar ve sanatçı bireysel olarak sanatı ile, yazıları ile faşist saldırganlığın ve gerici girişimlerin karşısında olduğunu günlük işi olarak, sıcağı sıcağına sürdürüyor. Faşizmin korkunçluğunun, gericiliğin karanlık dehlizlerinin sergilenmesinde, böylece okurlarla izleyecilerin uyarılmasında önemli bir etkileme gücü kazandırır bu tavır. Ama asıl, faşizmin, gerici girişimlerin nerden kaynaklandığı, sınıfsal kökeninin ne olduğu, bizim toplum yapımızdaki yerinin saptanmasında, irdelenmesinde, derinliğine bir çözümlemeye gidilmesinde, mücadele ettiğimiz kara, kanlı düşüncenin nelerden ve kimlerden meydana geldiğinin bilinmesinde büyük yarar var. Yazar ve sanatçı bu mücadelede bireysel olarak uyarı görevini yerine getirirken toplumsal olarak da örgütlü bir biçimde halkı bilinçlendirme mücadelesi yürütmelidir. Örgütlü olarak da yazar ve sanatçıların ilk görevi konu çevresinde kamuoyu oluşturmaktır. Bunlar, kamuya bildiriler, açıkoturumlar, yürüyüşlerle açıklanabilir. Yöneticiler katında demokratik baskı grubu olarak ağırlık konabilir.

GERÇEK : Hükümetin ve sağ sosyal-demokrat CHP yöneticilerinin faşizmle mücadele konusundaki tavırlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

CEVAP : Hükümetin faşizmle mücadelede yetersiz kaldığı açık bir gerçek. Bu yetersizlikte faşizmin kaynağına inmemeleri, ya da inememeleri yatıyor bana göre. Faşizmin şu ya da bu partide, dernekte odaklanmasından çok, faşizmi hangi sınıfın el ulağı olarak kullandığını bilmek, bunun bilincinde olmak gerek. Maşaları yakalayıp hapse atarak faşizmi önlemenin olanağı yok. Asıl, onları yönetenlerle girişilecek mücadelede faşizm yenik düşecektir. Bu mücadele, anti-emperyalist, özgürlükçü, demokratik bir mücadeleden başka bir şey olamaz. Anti-faşizm sınıfsal bir mücadeledir.

GERÇEK : Hükümetin parlamentoya sunmaya hazırlandığı, «şiddet eylemlerine karşı» yeni yasa tasarıları konusunda, toplumun demokratikleştirilmesi hedefi açısından ne düşünüyorsunuz?

CEVAP : Hükümetin şiddet eylemlerini önleme amacıyla çıkarmayı istediği tasarı, anayasal hak ve özgürlüklerimizin kısıtlanmasından başka bir şey değildir. Kazanılmış hakların geri alınmasıdır. Toplumumuzun demokratikleştirilmesi yolunda geriye atılan bir adımdır. İki adım ileri, bir adım geri. Şiddet eylemlerini önleme tasarısı, faşizmle mücadeleyi önemli ölçüde de köstekleyicidir. Anayasal hak ve özgürlüklerle demokratik derneklerin haklarının kısıtlanması, polise olağanüstü yetkilerin verilmesi, olağanüstü mahkemelerin gündeme gelmesinin başka bir anlamı olamaz. Bu tür bir yapıdan başka sonuç çıkmaz. Eldeki yasalar, uygulandıklarında faşizme karşı gerekli önlemlerin alınmaması için hiçbir neden yok. Ama eldeki yasalar, hangi nedenle olursa olsun, tam olarak uygulanamayınca gerekli önlem alınamaz elbet. Önlem alınamayınca da gelsin kolayından olağanüstü yasalar! Olağanüstü yasalar gelince de kısıtlamaların arkası gelmez. Örneğini çok görüp yaşadık. Üstelik burada dikkat edilmesi gereken bir başka nokta da, şiddet eylemleri yasa tasarısının iki yanı keskin bir kılıç oluşu. Bugünkü iktidardan başka bir iktidarın elinde bu yasayla yarın neler yapılmaz, düşünülmüyor mu acaba? Nasıl olur da kendi kendimize kılıcın altına başımızı uzatmaya kalkarız, anlamam!

GERÇEK : Halen çok kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin büsbütün kısıtlanmasını öngören girişimleri sonuçsuz bırakmak için verilmesi gereken mücadele konusunda Yazarlar Sendikası olarak belirlenmiş önerileriniz var mı?

CEVAP : Sendika olarak şiddet eylemlerine karşı çıkarılmak istenen yasa tasarısı konusunda kamuoyunu uyarıcı bir bildiri yayınladık. Olağanüstü yasaların, çıkarılma nedeni ne olursa olsun, her zaman demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı yasalar olduğunu belirterek bu konuda bir kamuoyu oluşturmaya çalıştık. Ayrıca temel mücadelenin anti-faşist mücadele olduğu inancıyla faşizme karşı TÜM-ÖD, TÜM-AS, Tabibler Birliği, Baro gibi demokratik baskı gücü olan derneklerle biraraya gelerek eylem birliğine gitmek, eylem biçimleri saptamak için ön toplantılar yapıldı. Bu arada faşizmin korkunçluğunu, insanlık dışılığını açıklayıcı bir broşürün hazırlığı için - deyiz. Çok fazla sayıda basılacak olan bu broşür, halkı uyarıcı niteliğiyle yurdun çeşitli yörelerine dağıtılacaktır. Basımı konusunda DİSK, TYS'ye yardımcı olmaya kararlı. Yazarlar ve sanatçılar olarak güncel görevlerimizi, Sendika olarak da toplumsal görevimizi yerine getirmeye çalışıyoruz.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Bacaları Dumansız,Ocakları Işıksız Kalan

Turgutlu'da Kıyım

İŞÇİLER KIYILDIKÇA BİLENİYORLAR

Turgutlu GERÇEK muhabiri Oktay Ersoy bildiriyor — Başlar eğik, karınlar aç, bacalar dumansız Turgutlu'da. Sömürü çarkları yine işliyor. Fabrikalar kan kokmaya devam ediyor. Kürt ve Türk emekçilerinin oturduğu yeni göçmen mahallede insanlar suskun. Kahveler dolu; ama, ses soluk yok. Kimse kimseyle konuşmuyor. Neden? Nedenini Turgutlu'lu olan herkes biliyor. Kapitalistler, beyler, patronlar kötü vurdu onlara, hem de çok kötü. Bir haftada işlerinden oldu yine emekçilerin tam üç bini! Üç bin işsiz, on bin aç demek!

Memo dayıdan defter bekliyordu oğlu Ali. Defter gelmedi, yarın nasıl gidecek okula? Hatçe ana beş yavruya aş bekliyordu. O gün aş gelmedi, eli boş döndü Memo dayı. Öfkesi, sıkılı yumruğundan çıkan kandan belliydi. Mırıldanıyor boyuna: «Kansızlar! Kansızlar!»

Evet o, işten atılan üç binden biri sabah TUKAŞ'a, kiremit ocaklarına umutla giden, evine başı eğik dönenlerden yalnız biri...

Bir diğeri anlatıyor: «Gündüzleri pek koymuyor adama. Ama gece olunca! Bebeler açlıktan inleyip duruyor, gözlerimin içine bakıyorlar. Dayanamıyorum, kaçıyorum âdeta evden. Dışarı çıktığımda, dünyanın dört bir yanına duyururcasına 'Yeter artık!' diye haykırmak, durmadan haykırmak geliyor içimden.

«Ama bütün bunlara rağmen, bir şeyi öğrendim ben! Evet, işsiz ve açız. Ama biz onlardan çokuz. İşten atılmak, bir ölüm demekti benim için önceleri. Ama şimdi? Şimdi yeni bir insan oldum, savaşmayı öğrendim. Patronlar karşısında yılmamayı, birlikte hareket etmeyi öğrendim. Artık korksunlar benden, bizden korksunlar! Çünkü dişlerimizi biledik, çünkü sesimiz gürleşti.»

İşte böyle diyordu, işsiz bırakılan bir emekçi baba. Ve bunları yalnız kendisi için söylemiyordu. Aslında o, kılıçtan geçirilmiş, ağzı kilitlenmiş, hapsedilmiş, dili kesilmek, gücü kırılmak istenen bir halk adına, kinin, sömürünün, aşağılamanın, ırk ayrımının, kıyımların hedefi olan halklar adına konuşuyordu.

Turgutlu'da kapitalistler işçileri işten atmaya devam ederken, sınıfsal farklar da her gün biraz daha netleşiyor. Kavga kızıştıkça kızışıyor...

Rahmi Koç: «Darboğaz Atlatılmazsa İşçi Çıkartmaya Devam Edeceğiz»

İşsizler Ordusu Büyüyor

- 1978 YILI 60 BİNİ AŞKIN İŞÇİNİN ATILDIĞI «KARA YIL» OLDU
- İŞVERENLER İŞÇİ ATMAYA DEVAM EDECEKLERİNİ AÇIKLIYORLAR

Hammadde yetersizliği ve döviz darboğazı nedeniyle düşük kapasiteyle çalışan bir çok işyeri ardarda işçi atıyor. İşten atılanların sayısı, 1978 yılı içinde 60 bini aştı. Karayollarından çıkarılan 13 bin işçi yanında başta tekstil ve madeni eşya işkolları olmak üzere hemen bütün işkollarında yoğun bir işçi tasfiyesi politikasının uygulandığı ve 50 bin işçinin işten atıldığı anlaşılmaktadır. İşçi alımının durdurulduğu ve yeni tasfiyelerin yapılacağı, Koç Holding'in başı Rahmi Koç gibi en yetkili ağızlardan duyurulduğuna göre, önümüzdeki yıl yüzbinlerce emekçinin açlıkla yüzyüze geldiği zorlu bir yıl olacaktır.

Sosyal demokrasi, işçi ve emekçilere yeni haklar vaadederek hükümet olduğu halde, bu gelişmeler karşısında sessiz kalmaktadır. Çalışma güvencesi konusunda yeni olanaklar sağlamak bir yana, işten atma ve yüzbinlerce insanı açlığa mahkum etme cinayetine göz yummaktadır.

Sanayiciler, üretimin düştüğü ve maliyetlerin yükseldiği gerekçesiyle bu uygulamayı tüm işkollarına yaygınlaştırırken, zaten milyonlarca açık ve gizli işsizin bulunduğu ülkemizde işsizler ordusu büyümektedir. Bu tarihi anda sosyalistlere düşen görev, CHP'nin açmazlarını emekçilere ısrarla anlatmak, onların güncel ekonomik taleplerine uzak kalmamak ve kitleleri bozuk düzene karşı örgütleyerek iktidar mücadelesi için seferber etmektir.

GERÇEĞİN DİLİ

Maocular MİT'le ve MHP İşbirlikçileriyle Kolkola

Burjuva basınının, kupon gazetelerinin önde gelen temsilcileri, geçtiğimiz hafta Ankara'da maocu Aydınlık'ın çağrısı ile «Anarşi» konulu bir açık oturum düzenlediler.

Bu toplantıda maocular ve diğer burjuva gazeteleri, —biri istisna tutulursa— Sovyetler Birliği'ne, dünya sosyalist sistemine ve komünizme bol bol sövdüler.

Çok doğal olarak, egemen sınıfların maocu uşakları diğer burjuva meslektaşlarını da bu konuda fersah fersah geride bıraktılar.

Halk düşmanı maocular, burjuva basınını bile geride bırakacak bir şehvetle toplantının yaygarasını kopardılar. Ne var ki, maocu çığırtkanların halk ve devrim aleyhtarı, sosyalizm ve insanlık düşmanı bu çabaları da sabun köpüğü misali havada sönüp gitti. Maocular bir kez daha kendi hamamlarında türkü çağırıp seslerini pek beğendiler.

Maocu partinin şefi ve maocu Aydınlık gazetesinin başyazarı Doğu Perinçek, bundan pek rahatsız olmuş ki, bu konuda bir başyazı yazarak toplantıya katılan burjuva gazetecilerini övdü. Maocu şef, toplantının duyurusunu TÖB-DER Ankara şubesine asmayan şube yöneticilerini eleştiriyor. Perinçek açık oturuma katılan Cüneyt Arcayürek ve Hüsamettin Çelebi gibi egemen sınıfların sözcülüğünü yapan, onların gizli servisleriyle doğrudan ilişkide bulunan gazetecileri savunuyor ve onlarla aynı saflarda olduğunu açıklıyor. Bilindiği gibi, maocu Perinçek'in savunduğu gazetecilerden biri AP yanlısı olup ve MHP'ye yakınlık duymaktadır; azılı bir Kürt düşmanı olarak tanınmıştır, ırkçılığın ve şovenizmin şampiyonluğunu yapan birisidir. Diğeri ise, MİT'le olan sıkı ilişkileri yakından bilinen ünlü bir gazetecidir. Ve şef Perinçek işte bu şahısları utanmadan halkın safında göstermektedir.

İşte maocuların halk düşmanlarının safındaki gerçek yeri budur.

Patron Zulmüne Karşı İşçi Dayanışması

Amasya Fırın İşçileri Direnişte

Amasya'da fırın işçileri patronların sömürü ve zulmüne karşı işçi dayanışmasının göz alıcı bir örneğini verdiler. GERÇEK Muhabiri Mehmet Kanar, direnişteki işçilerden biriyle konuştu.

— Adım Hüseyin Hırçın. 6 seneden beri fırın işçiliği yapmaktayım.

GERÇEK : Başka bir gelir kaynağın var mı?

Hüseyin Hırçın : Yok. Ne alıyorsam fırından.

— Bakmakla sorumlu olduğun kaç kişi var?

— Ailem ile çocuğum, bir de ben 3 kişi.

— Günde kaç saat çalışıyorsun?

— 16 Saat çalışıyorum.

— Fırında kaç kişi çalışıyorsunuz?

— 3 kişi. bir hamurkâr var. Hem de pasa veriyor. Pişirici ekmek pişiriyor. Çırak ekmek dizip temizlik yapıyor, hamur kesiyor.

— 3 kişi tüm işler için yeterli oluyor mu?

— Bu biraz da çıkartılan ekmeğin sayısına bağlı bir şey. Tabii az para harcayım diye patron az işçi alıyor. İşçinin yorulacağı, hasta düşeceği düşünülmüyor. Bir de, hamurkâr kendi işini bitirince bırakıp gidemiyor. İşçilerin hep birlikte fırından ayrılmalarını zorunlu tutuyor işveren. Hamurkâr kendi işini bitirince öbürlerine koşturuyor.

— Sendikanız, sigortanız var mı?

— Sendikamız yok. Zararlarını şimdi çekiyoruz bunun. Zor günlerimizde başından sonuna kadar bize sahip çıkacak, destek olacak bir sendikanın ne kadar büyük ihtiyaç olduğunu bu direnişimiz sırasında iyice anladım. Yardım gelmiyor değil, geliyor ama, insanın kendi sendikasının olması daha başka bir şey. O zaman daha güvenceli, daha rahat oluruz. Sigortamız da yok. 6 senedir çalışırım ben, 1 senelik sigortam ancak var. Geleceğimize üzüntüyle, kara kara düşünerek bakıyoruz.

— Direnişe gidiş sebepleriniz nelerdi?

— Biz 3 arkadaş hakkımız olan Pazar iznimizi kullandık. Pazar günü işe gitmedik. İzin bitip tekrar işe gittiğimizde, patron bizi işten attığını söyledi. Bizi işe almadılar. 3 arkadaş ayrı ayrı fırınlarda çalışıyorduk. Patronlar aralarında anlaşmışlar, bizi almadılar. Diğer fırın işçisi arkadaşlar konuyu öğrenince, bizim işe alınmamızı istediler. Patronlar kabul etmeyince onlar da çalışmadı. Patronlar kendileri kalitesiz ekmek çıkarmaya başladılar.

— Direniş sonunda ne gibi engeller çıkartıldı?

— Biz işçi arkadaşlar henüz haberi olmayan öbür fırındaki arkadaşlara konuyu anlatmaya gittik. Fırının patronu, bizim fırını basmaya geldiğimiz yalanını söyleyerek karakola bildirdi. Bazı işçi arkadaşlarımız karakola götürüldü, bir gece orada alıkoydular, bu arada da dayak da attılar. Fakat direnişimiz her şeye rağmen devam ediyor.

— Talepleriniz nelerdir?

— Taleplerimiz başlıca şunlar:

1) Pişirici ücretlerinin 175 liradan 250 liraya, hamurkâr ücretlerinin 130 liradan 235 liraya, yardımcı ücretinin de 50 liradan 110 liraya çıkartılmasını istiyoruz.

2) 8 saat iş günü istiyoruz.

3) Pazar izni istiyoruz. Bu iznin ücretli olması gerekmektedir.

4) Sendika çalışmalarının patronlarca engellenmesine son verilmesi. Keyfi olarak işçinin işten çıkartılmasına son verilmesi.

5) Tam tamına sigorta işlemlerinin yapılması.

6) İşçi sayısının yeterli miktara çıkartılması.

GERÇEK : Direnişinizde başarılar dileriz.

Hüseyin Hırçın : Sağolun.

Soda Grevi Sürüyor

- SODA İŞÇİLERİ İSTEKLERİ GERÇEKLEŞENE KADAR MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEKLER

Mersin'de 857 işçinin çalıştığı Soda Sanayi'nde DİSK'e bağlı Petkim-İş Sendikasının 5 ay önce başlattığı grev hâlâ sürmektedir.

Türkiye'nin en çok kâr eden şirketleri arasında bulunan Soda Sanayi AŞ'de işçiler şimdiye kadar asgari ücretin biraz üstünde çalışmaktaydılar. Soda işvereni, yedi ay süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde işçilerin ücret artışı taleplerini reddedince Soda işçileri grev kararı almışlardı.

Soda işçileri, ücret zammı ve teknisyenlerin toplu sözleşme kapsamına alınması gerçekleşinceye kadar grevlerini sürdüreceklerini belirtmişlerdir.

BİRLİK

Birlik olalım dedik
Sonra biz bizi yedik
Sonunda bir baktık ki
Açılmış safta gedik.

Bu gedik bize zuldür
Birlik demek kolaydır
Kolay ama yetmez ki
Artık iş zamanıdır.

Faşist zulmü bitmez ki
Şu zam da çekilmez ki
Ortak kavga etmeli
Kurtuluş yolu budur.

BAYRAM ÇOLAK

Yaman İşçileri Patronu Dize Getirdi

İşçilerin Tüm İstekleri Kabul Edildi

Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasıyla 4 ay önce greve çıkan Antalya Yaman Cam Sanayi işçileri, 13-12-978 tarihinde imzalanan toplu sözleşmeyle işvereni dize getirmişlerdir.

Dört ay önce greve giden Yaman işçileri kurşun yağmuruna tutulmaları, işverenin işyerini kapatma tehditleri gibi bir çok zorlukların üstesinden gelerek, isteklerinin hemen tümünü, verdikleri kararlı mücadeleyle kabul ettirmişlerdir.

Yaman işvereni, yıllarca işyerine sendika girmemesi için direnmiş, işçileri çok az bir ücret karşılığında amansızca sömürmüştü. Yaman işçileri DİSK'e bağlı Hürcam-İş Sendikasında örgütlendikten sonra işverene isteklerini dayatmışlardı. Ancak işveren sendikanın istemlerinin hiç birini kabul etmemişti. Ama Yaman işçilerinin dört ay süren yiğit mücadelesi işvereni dize getirmeye yetti!

OTOMOBİL SALTANATI: KADİLLAK GİTTİ MERSEDES GELDİ

YILDA 6,5 MİLYAR...

HER YIL YURDA 5 BİN MERSEDES ARABA GİRİYOR, HER BIRİNİN FİYATI ORTALAMA 1,5 MİLYON TL.

Yurda her yıl «bedelsiz ithalat» yoluyla 10 bin yabancı yapısı araba girmektedir. Bunların beş bininin Mersedes marka lüks ve pahalı arabalar olduğu tespit edilmiş. Her birinin ortalama fiyatı 1,5 milyon Türk lirası. Böylece her yıl yurda giren lüks Mersedesler için yurt dışına 6,5 milyar değerinde döviz ödeniyor. Bu arabaların yine yurt dışından getirilen yedek parçalarına ödenen paralar da bu hesabın dışında!

Bir vakitler Kadillak marka Amerikan arabaları «Hacıağa» denilen şımarık zenginlerin ve çocuklarının günlük eğlencesiydi. Bu arabalar o zaman yurda serbest giriyor, karşılığında köylünün işçinin sırtından sızdırılan yüzbinler harcanıyordu. Yüzbinler o zaman büyük paraydı. Şimdi Kadillakların yerini Alman yapısı Mersedesler aldı. Fiyat da milyonu aştı. Ama birşey değişmedi:

Bu paralar yine emekçilerin sırtından çıkıyor. Emekçilere «Darboğazı atlatmamız için kemerleri sıkmanızdan başka çare yok» diyenler yine milyonları harcayıp kendilerine ve çocuklarına «eğlencelik hediye» alıyorlar! Halkın ayranı yok içmeye, bunlar tahtırevanla gidiyorlar eğlenmeye!

Bu «bedelsiz ithalat» denilen şey de aslında tam bir kaçakçılık konusu. Bunca hayati ilâç maddesi «dövizsizlikten» bulunamazken yılda beş bin Mersedese ve yedek parçasına ödenen döviz, yurttan kaçırılan ya da yurda girmesi gerekirken türlü dalaverayla sokulmayan dövizdir.

Eğlenmeye tahtırevanla gidenlerin yurda ve halka neye maloldukları ortada değil mi?

Toplu Sözleşme Farkları Ödensin!

- HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ EMEKÇİLERİ SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI DİRENİYOR

Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri emekçileri, geçtiğimiz hafta içinde, 4 aydır ödenmeyen aile yardımı ve çocuk zammı farklarının ödenmesini daha fazla bekleyemeyeceklerini, içinde bulunduğumuz kış mevsiminin çeşitli harcamalar gerektirdiğini belirterek, rektörden sözkonusu yan ödemelerin bir an önce ödenmesini istediler. Ayrıca vergi oranlarının artırılmasının bu hayat pahalılığında işçiyi, emekçiyi birkaç kez ezme rolü oynadığını ilettiler. Rektör, kendine iletilen isteklerle pek ilgilenir görünmedi. Bunun üzerine emekçiler yemek boykotuyla başlayan ve rektörlüğe kadar yürüyüşlerle devam eden kitlesel direnişlerde bulundular. Rektör, yine, bu kitleyle muhatap olmayacağını söyledi. Direnişler birkaç gün aynı şekilde tekrarlanınca, rektör bir adım gerileyerek emekçi temsilcileriyle görüşmeyi kabul etti. Görüşme sonunda yan ödemelerin bir an önce ödeneceği sözü verildi.

TSİP, Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri emekçilerinin direnişini sonuna kadar destekledi. Ayrıca, bu gibi olayların bugünkü koşullarda tekrarlanabileceğini, buna karşı koymanın da sendikalaşma hakkının sağlanması, üniversite yönetimine orada çalışan emekçilerin de katılmasıyla Üniversite Hastanelerinin bir çiftlik olmaktan çıkarılması ile mümkün olacağını emekçilere çeşitli şekillerde anlattı.

işçiyiz biz, ellerimiz hünerli, aklımız yaratıcıdır.

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: Reyo — Baskı Tarihi: 18aralık 1978